

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 5. Paruitas corporis, quæ in nostra potestate non est, tamen vtilis est, & aliquibus nomen fecit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

sæpe magni æstimati sunt, ut etiam mortui in ipsis sandapilis spectarentur. Siquidem Manius Maximus & M. Tullius equites Romani, qui binum cubitorum fuere, Varrone teste, defuncti adibantur, eosque se in loculis asseruatos vidisse testatur Plinius.

Ibidem.

Et, ut idem memorat, fuerunt semipede maiores sub Augusto Pufio & Secundilla, quorum corpora miraculi gratia asseruata sunt in conditorio Sallustianoru hortorum. Cur hæc non mirarentur homines, cum Deus sæpe mirabilior sit in paruis, quam magnis? tot enim motuum, & sensuum, & cogitationum organa in exiguum includere corpus, est maioris operæ, si res ipsa spectetur, quam in grandem quamdam capacitatem. Quod videre est etiam in rebus artefactis: ut si quis Iliadem totam in nucem condat, vel sub mu-

Plin. l. 15.

nat. hist.

§. 14.

scæ ala quadrigam. Deniq; vel Ethnicus docuit, nihil tam paruum esse, quod non gloriam parere posse.

§. V.

Paruitas corporis, quæ in nostra potestate non est, tamen utilis est, & aliquibus non men fecit.

Quin sæpe etiam ipsa vel paruitas, vel defor-

deformitas parit vtilitatem. Asinius Gal-
lus, Drusi frater vterinus, vt de eo ex Dio- Dion.
lib. 60.
ne accepimus, etsi Claudio Augusto insi-
diatus esset, non tamen extremo supplicio,
sed exilio tantùm multatus est ; ideo, quia
nec ad suum facinus exercitum paraue-
rat, neque pecuniam contraxerat : item
quòd statura minima ac summa deformi-
tate velut monstrosus despiceretur, ridicu-
lusque magis quam metuendus esse vide-
retur Rideantur sàne monstra, dummodo
rideantur ad incolumitatem. Huic Asinio
contemptus profuit, perijset, nisi fuisset
monstrosus. Alijs quid obfuit staturæ bre-
uitas ? quam tollere non fuit in illorù
potestate. *Quis vestrum*, ait Seruator, *cogi-* Matth. 6.
27.
tans potest adycere ad staturam suam cubitum
vnum? At ipsa breuitas nonnullis nomen
fecit. Refert enim Michaël Ritiüs, Pipi-
num, qui Childerico rege fugato, ex Au- Michael
Ritiüs l. 18
de Fran-
cor. reg.
strasia migrans prætorij præfectus creatus
est, tam breuem corpore fuisse, vt *pusilli* co-
gnomen illi inditum sit. Quòd si verò exi-
guitas staturæ alijs non nomen, tamen
gratiam dedit, vt Menestrati apud Lucil-
lium in Græcis Epigrammatis ; & Faustu-
lo apud Ausonium, qui ita in eum lusit :

*Faustulus infidens formicæ, ut magno
elephantō*

*Decidit, & terra terga supina de-
dit.*

*Moxq; idem ad mortem est multatus
calcibus eius,*

*Perditus ut posset vix retinere
animam,*

*Vix tamen est fatus: Quid rides impro-
be liuor,*

*Quod cecidi? cecidit non aliter
Phaëthon.*

§. VI.

Deum per paruos magna patrassē.

Quām multi nihil haberent, quod inter
confabulandum loquerentur, nisi in ma-
sculos dicta dicerent? nisi eorum utilita-
tes dipulo differrent, & nescio quas non
instituerent comparationes? Nimirum
existimant, eos qui parua nōrunt tangere,
optimos esse iaculatores. Aliter judicauit
Christus, qui, postquam interrogaverunt
discipuli: *Quis, putas, maior est in regno cœ-
lorum? aduocans parulum, statuit eum in
medio eorum, & dixit: Amen dico vobis, ni-
si conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruu-
li, non intrabitis in regnum cœlorum. Qui-*

CUM q;

Matth.
18. 2.